

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТАВРІЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ В. І. ВЕРНАДСЬКОГО

ДІДИК Андрій Михайлович

УДК 330.322.14

ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Спеціальність 25.00.02 – механізми державного управління

АВТОРЕФЕРАТ

дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата наук з державного управління

КИЇВ – 2026

Дисертацією є рукопис.

Робота виконана в Класичному приватному університеті (м. Запоріжжя).

Науковий керівник – доктор наук з державного управління,
професор
ПОКАТАЄВ Павло Сергійович,
Класичний приватний університет, перший
проректор.

Офіційні опоненти: доктор наук з державного управління,
професор
ДЄГТЯР Олег Андрійович;
Карпатський національний університет імені
Василя Стефаника, професор кафедри
публічного управління та адміністрування;

кандидат наук з державного управління,
доцент
СКОК Павло Олександрович,
Комунальна науково-дослідна установа
“Науково-дослідний інститут соціально-
економічного розвитку міста”, учений
секретар.

Захист відбудеться *17 лютого 2026 року о 11 годині* на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 52.051.11 Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського за адресою: 01042, м. Київ, вул. Джона Маккейна, 33, ауд. 220.

Із дисертацією можна ознайомитись у бібліотеці Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського (01042, м. Київ, вул. Джона Маккейна, 33).

Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради

М. З. Масик-Бєсова

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Обґрунтування вибору теми дослідження. Державна інвестиційна політика має вирішальне значення для сприяння економічному розвитку країни, створюючи сприятливе середовище для бізнесу та залучаючи інвестиції. У глобалізованому світі, що характеризується швидкими технологічними змінами та високою конкуренцією, країни прагнуть розробляти стратегії, які використовують як внутрішні, так і міжнародні ресурси для стимулювання підприємництва та створення процвітаючої бізнес-екосистеми. Ці стратегії повинні залишатися гнучкими та реагувати на внутрішні та зовнішні економічні зміни. Від урядів дедалі частіше очікується активна роль в управлінні економікою, особливо у періоди криз чи глобальних потрясінь. У такі часи державне втручання необхідне для підтримки економічної стабільності та підтримки бізнесу. Без нього відновлення стає скрутним, і підприємства можуть не мати ресурсів, необхідних для виживання.

Державна інвестиційна політика, спрямована на розвиток бізнесу, включає податкові стимули, такі як зниження чи звільнення від корпоративного податку для полегшення фінансового тягаря. Субсидії також широко використовуються для підтримки ключових секторів, зміцнюючи стійкість уразливих галузей. Розвиток інфраструктури є ключовим компонентом інвестиційної політики. Якісні транспортні, комунікаційні та енергетичні системи знижують експлуатаційні витрати та підвищують ефективність бізнесу.

Державні інвестиції в інфраструктуру підвищують національну конкурентоспроможність та усувають перешкоди для зростання. Правове регулювання не менш важливе. Сильна правова система забезпечує справедливість, захищає підприємців та стимулює інвестиції, забезпечуючи прозорість та передбачуваність. Забезпечення дотримання прав власності, договірної права та вирішення спорів зміцнює довіру інвесторів. У періоди економічного спаду роль держави стає ще важливішою. Інвестиційна політика може компенсувати негативні наслідки за допомогою цільової фінансової підтримки, податкових пільг та стимулювання інновацій. Ці заходи сприяють відновленню бізнесу та підвищенню його стійкості. Правильно реалізована державна інвестиційна політика створює умови для підприємництва, сприяє стійкому зростанню та підвищує економічну стійкість. Забезпечуючи сприятливий діловий клімат, правову визначеність та розвиток інфраструктури, держави закладають основу для довгострокового процвітання.

Проблематика інвестиційної діяльності була предметом дослідження багатьох зарубіжних і вітчизняних науковців. Вона представлена у працях таких науковців, як: А. Дука, Т. Майорова, А. Пересада, М. Крупка, Н. Навроцька, О. Казак, В. Кузмінський, О. Левандівський, Н. Трусова, В. Шевчук, П. Рогожин. Дослідженню проблем інвестування, зокрема іноземних інвестицій, присвячено ряд праць учених-економістів, таких як: О. Гальцова, Л. Ганущак, Л. Гриценко, А. Гуторов, Б. Данилишин, Я. Жаліло, О. Жилінська, С. Ілляшенко, І. Іртищева, Т. Лепейко, В. Маргасова, О. Маслак, С. Шульц та ін.

Загальнотеоретичні та прикладні аспекти державного регулювання інвестиційної діяльності висвітлено такими авторами, як: В. Алькеми, О. Алімова, О. Амоші, О. Білорус, І. Білоусова, Є. Бобров, З. Варналій, Т. Васильців, В. Вишневський, О. Власюк, А. Гальчинський, Н. Гічова, В. Геєць, Ю. Гончаров, В. Грушко, В. Гусєв, М. Денисенко, Л. Дейнеко, В. Дергачова, О. Детьяр, Ю. Драчук, Є. Дрекслер, О. Длугопольський, М. Єрмошенко, А. Дука, Я. Жаліло, Л. Жданова, С. Захарін, Т. Іванюта, Р. Качур, Р. Клим, А. Косенко, М. Крупка, Т. Майорова, В. Мартиненко, А. Музиченко, О. Папка, А. Пересада, Н. Почерніна, П. Скок, І. Татаренко, С. Ткач. Розгляд сутності державної інвестиційної політики в сучасних умовах присвятили такі дослідники, як Л. Гриценко, Н. Ігошин, Л. Кудь, І. Кушлін, В. Марцин, А. Ноткін, Ю. Яковець та інші. Однак, незважаючи на значний рівень наукових здобутків з тематики державної інвестиційної політики, багато теоретичних і практичних аспектів потребують подальших досліджень.

Разом з тим, віддаючи належне важливості й науковій цінності напрацьовань згаданих вище авторів у вирішенні теоретичних і практичних питань державної інвестиційної політики, доводиться констатувати відсутність в українській науці розгорнутого наукового обґрунтування та комплексного дослідження процесу формування механізмів державної інвестиційної політики.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертацію виконано в межах науково-дослідних робіт Класичного приватного університету «Теоретико-методологічні та філософсько-історичні основи розвитку й перспективи реформування державного управління в Україні» (номер державної реєстрації 0113U000589), «Теорія і практика публічного управління й адміністрування в Україні та зарубіжних країнах» (номер державної реєстрації 0116U002645). Внесок здобувача полягає в обґрунтуванні концептуальних положень фінансово-бюджетної безпеки, що передбачають механізм державної інвестиційної політики у фінансовій сфері.

Мета й завдання дослідження. *Метою дослідження є обґрунтування теоретико-методологічних засад і розробка науково-практичних рекомендацій щодо формування державної інвестиційної політики.*

Відповідно до цієї мети поставлено такі завдання:

- уточнити зміст державної інвестиційної політики;
- розробити класифікаційні елементи формування державної інвестиційної політики;
- удосконалити методичні підходи до оцінки ефективності реалізації державної інвестиційної політики;
- запропонувати інституційний підхід до моніторингу результатів державної інвестиційної політики;
- розвинути системний підхід до ефективного управління державними витратами та публічними інвестиціями;
- визначити методичний підхід до побудови ефективної державної інвестиційної політики;
- сформулювати концептуальні напрями державної інвестиційної політики;
- розробити парадигму державної інвестиційної політики;

– обґрунтувати економічно-управлінський механізм державної інвестиційної політики.

Об'єкт дослідження – інвестиційна політика.

Предмет дослідження – формування державної інвестиційної політики України.

Методи дослідження. Теоретичною основою дисертаційної роботи є праці вітчизняних і зарубіжних учених, наукові дослідження в галузі програмно-цільового управління, законодавчі та нормативно-правові акти, що встановлюють правові й організаційні основи суспільних відносин у системі вдосконалення механізмів державної інвестиційної політики.

У роботі відповідно до поставлених завдань використано такі методи дослідження, як: *аналізу і синтезу, наукової абстракції* (при уточненні категоріально-понятійного апарату дослідження); *кількісного та якісного порівняння, аналогій, спостереження, статистичний і графічний* (при визначенні особливостей функціонування державної інвестиційної політики в умовах євроінтеграції); *системно-структурний* за принципом системного дослідження соціально-економічних явищ і процесів (при розробці концептуальних засад державної інвестиційної політики, що передбачають механізм державного управління ризиками при формуванні державної інвестиційної політики); *структурної декомпозиції* (при обґрунтуванні організаційно-економічно-управлінського механізму державної інвестиційної політики); *моделювання та прогнозування* (при розробці функціонально-цільового механізму державної інвестиційної політики); *формалізації* (під час розробки інституційного підходу до моніторингу результатів державної інвестиційної політики).

Інформаційною базою дослідження є закони України; укази Президента України; нормативні акти Кабінету Міністрів України; аналітичні матеріали Міністерства фінансів України, Міністерства соціальної політики України, Міністерства економічного розвитку і торгівлі України; звітно-аналітична інформація Державної служби статистики України; аналітичні огляди Світового банку, Європейського інвестиційного банку та інших міжнародних фінансових організацій; результати наукових досліджень з питань формування державної інвестиційної політики.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у вирішенні наукового завдання розвитку теоретико-методологічних засад, обґрунтуванні методичних і науково-практичних рекомендацій щодо формування державної інвестиційної політики, зокрема:

удосконалено:

– методичні підходи до оцінки ефективності реалізації соціально орієнтованої державної інвестиційної політики в умовах децентралізації на підставі функціонально-стабілізуючого підходу, за рахунок забезпечення поточних інвестиційних потреб на стабілізацію соціальних процесів, що забезпечує розвиток людських ресурсів через механізми інвестування (забезпечення координації дій органів виконавчої влади, схвалення середньострокового плану пріоритетних публічних інвестицій, формування

пропозицій щодо стратегічних пріоритетів здійснення публічних інвестицій, оцінювання галузевих (секторальних) стратегій щодо пріоритетів здійснення публічних інвестицій), що забезпечить створення сприятливих умов для залучення в Україну значних інвестицій (внутрішніх і зовнішніх), створення нових робочих місць, стимулювання економічного розвитку регіонів та зростання конкурентоспроможності економіки України;

– інституційний підхід до моніторингу результатів державної інвестиційної політики за напрямками: ринково-інституціональний (компроміс між ринковими та державними регулятивними механізмами міжнародної економічної інтеграції); дирижистський (індикативне державне планування, принцип вибіркової державної економічної політики, підтримки привілейованих галузей); ліберальний інтергувернементалізм (формування загальних інтересів держави); функціональної альтернативи (перерозподіл владних повноважень, їх делегування наддержавним структурам (головна увага приділяється функціям, які виконує міжнародна спільнота); бюджетно-податковий (забезпечення відповідними фінансовими ресурсами наявної державної програми соціально-економічного розвитку); кредитно-грошовий (зміна грошової маси, процентних ставок, бюджетне стимулювання); державні трансферти (додаткова дотація на вирівнювання фінансової забезпеченості місцевих бюджетів; субвенції на здійснення державних програм соціального захисту; додаткова дотація на компенсацію втрат доходів місцевих бюджетів; субвенція на будівництво, реконструкцію, ремонт), що забезпечує конкурентоспроможність та інвестиційну привабливість національної економіки;

– концептуальні напрями державної інвестиційної політики, які містять синтез принципів: прав власності (інтегрування управління речовими правами та їх обліку; децентралізація дозвільних процедур та встановлення практики зовнішнього оцінювання діяльності органів влади; запобігання концентрації та нераціональному використанню об'єктів речових прав власності; запровадження практики спільного володіння суспільними об'єктами права власності; встановлення захисту корпоративних прав і інвестицій, що реалізуються без участі у капіталі національних підприємств); соціально-економічних (відновлення та розвиток економіки, впровадження нових технологій, оновлення зношених основних виробничих фондів, створення нових робочих місць), які передбачають системне використання властивостей ресурсів: комплексність (багатоцільову переробку ресурсів з метою забезпечення максимального використання їх споживчих властивостей), взаємозамінність (ресурс може бути використаний для задоволення різних функціональних потреб, і кожна потреба може бути задоволена різними наборами ресурсів), взаємодоповнюваність (не може функціонувати без дотримання певних об'ємних пропорцій інших видів ресурсів), що дозволить створення ефективної моделі регулювання розвитку ресурсного потенціалу та сприятливого інвестиційного клімату в країні;

– парадигму державної інвестиційної політики, як власної активної стратегії розвитку України, яка базується на політичному механізмі та

механізмах управління та захисту інтересів суб'єктів (інвестори, підприємства галузі, держава, місцеве самоврядування, наукове середовище, обслуговуючі підприємства), здатна до самоорганізації (взаємодії і зв'язку), самовдосконалення (поліпшення внутрішніх показників економічної ефективності) та інтеграцію (організаційна форма розвинутої співпраці підприємств і організацій з неформальною функціональною та управлінською структурою), що забезпечує системний підхід концепції єдиного цілого для досягнення оптимального балансу між трьома складовими розвитку України – економічною, соціальною та екологічною;

– організаційно-економічно-управлінський механізм державної інвестиційної політики, який, на відміну від раніше існуючих, базується на принципах: участі громадськості (інформування, консультації та участь всіх зацікавлених сторін та інституцій громадянського суспільства); залученість представників бізнесу та соціальних партнерів (формування соціального діалогу, запровадження корпоративної соціальної відповідальності й державно-приватного партнерства); інтеграція політики та управління (сприяння інтеграції економічної, соціальної та екологічної політик, узгодження галузевих і регіональних політик на всіх рівнях управління); економічних інструментів (залучення міжнародної фінансової допомоги для вирішення системних питань відновлення та розвитку), програмно-цільової орієнтації (стратегічна взаємодія наукового і промислового секторів), що забезпечить інтеграцію України до сучасної глобальної світової економічної системи як технологічно розвинутої держави з відповідним рівнем розвитку інноваційної політики та чітко сформованими стратегічними цілями;

набули подальшого розвитку:

– понятійно-категорійний апарат дослідження шляхом доповнення та уточнення змісту понять, а саме: поняття державної інвестиційної політики як єдності підходів, а саме: відновлення та розвитку інфраструктури (відновлення зруйнованих / пошкоджених об'єктів критичної інфраструктури за рахунок системної фінансової підтримки з боку міжнародних партнерів); інвестиційної оцінки вартості (фінансова стійкість та платоспроможність підприємств у процесі здійснення інвестиційної діяльності, формування на основі довготермінових перспектив оптимальної ліквідності інвестицій та можливості швидкого реінвестування капітал); інституційно-організованої взаємодії соціально-економічних відносин (залучення інститутів громадянського суспільства до розробки та формування нормативно-правових актів органами державної влади), які виникають між суб'єктами (державою та суспільством), з метою створення оптимального інвестиційного клімату, що забезпечить нарощення соціальної підтримки (перерозподіл національного доходу з метою реалізації інвестиційного договору) та соціального благополуччя (створення сприятливого інвестиційного клімату для платіжного балансу), що забезпечить реалізацію повоєнної модернізації національної економіки з дотриманням балансу між інтересами держави та населення;

– класифікацію елементів формування державної інвестиційної політики, що передбачають наступні вектори державного регулювання інвестиційної

сфери, а саме: організаційно-правовий (фіскальне регулювання – нарощування маси податкових зобов'язань податкового тягаря); функціонально-стабілізуєчий (орієнтація забезпечення поточних бюджетних потреб і стабілізація соціальних процесів); бюджетно-фінансовий (залучення державного та приватного капіталів); алокація активів (розміщення фінансових ресурсів у межах визначеної сукупності інвестиційних інструментів); податкове стимулювання (спеціальні економічні зони, зниження ставки податку, інвестиційні надбавки); моніторинг стану розроблення та реалізації інвестиційних проєктів або програм (розгляд поданих суб'єктами інвестиційної діяльності звітів, складання рекомендованих висновків), що забезпечить розвиток економіки України та забезпечити її економічну безпеку;

– методичний підхід до побудови ефектвної державної інвестиційної політики, який синтезує експансивну кейнсіанську фіскальну політику (зменшення податків, трансфертні платежі у сукупності із збільшенням державних витрат на поліпшення інфраструктури) та неокласичні соціальні доктрини (економічна рівновага та прогрес суспільного виробництва залежать від ефективного використання факторів виробництва та факторіального розподілу доходів, який забезпечує формування раціональної структури виробництва), шляхом поєднання інституційного та синергетичного підходів до державного регулювання, враховуючи системні властивості для екологізації інвестиційної діяльності, застосування якого забезпечує стабілізацію та прискорення розвитку ініціативного та самостійного регулювання фінансових ринків та відновлення навколишнього середовища;

– системний підхід до ефективного управління державними витратами та публічними інвестиціями, який, на відміну від існуючого, базується на чотирисекторній моделі економіки (аграрна, виробнича, сервісна, інформаційна), де за рахунок концептуально конструйованої ефектвної взаємодії фінансових та промислових інвестицій формуються всі види взаємозв'язків та взаємозалежностей в економіці, що забезпечить розвиток моделі відкритої економіки.

Практичне значення одержаних результатів. У дисертаційній роботі сформульовано теоретичні положення та обґрунтовано практичні рекомендації, спрямовані на підвищення ефективності державної інвестиційної політики. Основні ідеї та висновки дослідження доведено до конкретних положень, методик і рекомендацій. Вони можуть бути використані в практичній діяльності органами державними управління та місцевого самоврядування, підприємствами, громадськими організаціями.

Результати дослідження використано Комітетом з питань фінансів, податкової та митної політики Верховної Ради України під час розроблення системного підходу до ефективного управління державними витратами та публічними інвестиціями (довідка від 19.02.2025 № 02-956-02/32); Державної податкової служби України щодо запровадження методичних підходів до оцінки ефективності реалізації соціально орієнтованої державної інвестиційної політики в умовах децентралізації на підставі функціонально-стабілізуєчого підходу (довідка від 10.09.2025 № 564-09/7801-09); Комісією з питань бюджету

та фінансів Київської обласної ради щодо організаційно-економічно-управлінського механізму державної інвестиційної політики під час реалізації проектів у сфері публічно-приватного партнерства (довідка від 26.08.2025№ 1108-08-6/25).

Теоретичні положення дисертації використано в навчальному процесі Класичного приватного університету при розробці та викладанні навчальних дисциплін: «Державне управління», «Публічна політика та управління» (довідка від 16.10.2023№ 125).

Особистий внесок здобувача. Дисертація є одноосібно виконаною працею, в якій викладено авторський підхід до розробки теоретичних положень та надання практичних рекомендацій щодо вдосконалення державної інвестиційної політики. У дисертації використано лише ті ідеї та положення, які одержані автором самостійно.

Апробація результатів дослідження. Основні положення дослідження представлені й пройшли апробацію на: VI Міжнародній науковій конференції «Інновації та науковий потенціал світу» (Рівне, 2025 р.); Collection of scientific papers «ΛΟΓΟΣ» with Proceedings of the VIII International Scientific and Practical Conference «Education and science of today: intersectoral issues and development of sciences» (м. Вінниця, 2025 р.); LVI Міжнародній науково-практичній конференції «Сучасні аспекти модернізації науки: стан, проблеми, тенденції розвитку» (м. Афіни, Греція, 2025 р.); VI Міжнародній науково-практичній конференції «Стратегічні пріоритети розвитку підприємництва та торгівлі» (м. Запоріжжя, 2025 р.).

Публікації. Основні положення дисертаційної роботи опубліковано в 9 наукових працях загальним обсягом 4,29 обл.-вид. арк., у тому числі: 4 статтях у наукових фахових виданнях України з державного управління, 1 статті в зарубіжному виданні, 4 матеріалах конференцій.

Обсяг та структура роботи. Дисертація складається зі вступу, трьох розділів, висновків, додатків, списку використаних джерел. Повний обсяг роботи – 300 сторінок. Дисертація містить 2 таблиці на 2 сторінках, 12 рисунків на 10 сторінках. Список використаних джерел включає 144 найменувань і викладений на 14 сторінках.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У вступі обґрунтовано актуальність теми дисертації, її зв'язок з напрямками, програмами і темами наукових досліджень. Сформульовано мету і завдання дослідження, охарактеризовано наукову новизну та практичне значення одержаних результатів, наведено апробацію основних положень.

У першому розділі – «Теоретико-методологічні засади формування державної інвестиційної політики України» – уточнено зміст державної інвестиційної політики; розроблено класифікаційні елементи формування державної інвестиційної політики; удосконалено методичні підходи до оцінки ефективності реалізації державної інвестиційної політики.

Теоретичне дослідження сутності інвестиційного процесу дозволило

встановити, що сучасний інвестиційний процес є складним системним явищем, цілісність якого пояснюється скоріше його функціями та системою економічних відносин, ніж структурою учасників. Наразі державна інвестиційна політика представлена трьома основними інструментами інвестування: державні цільові програми, національні проекти та великі проекти (рис.1).

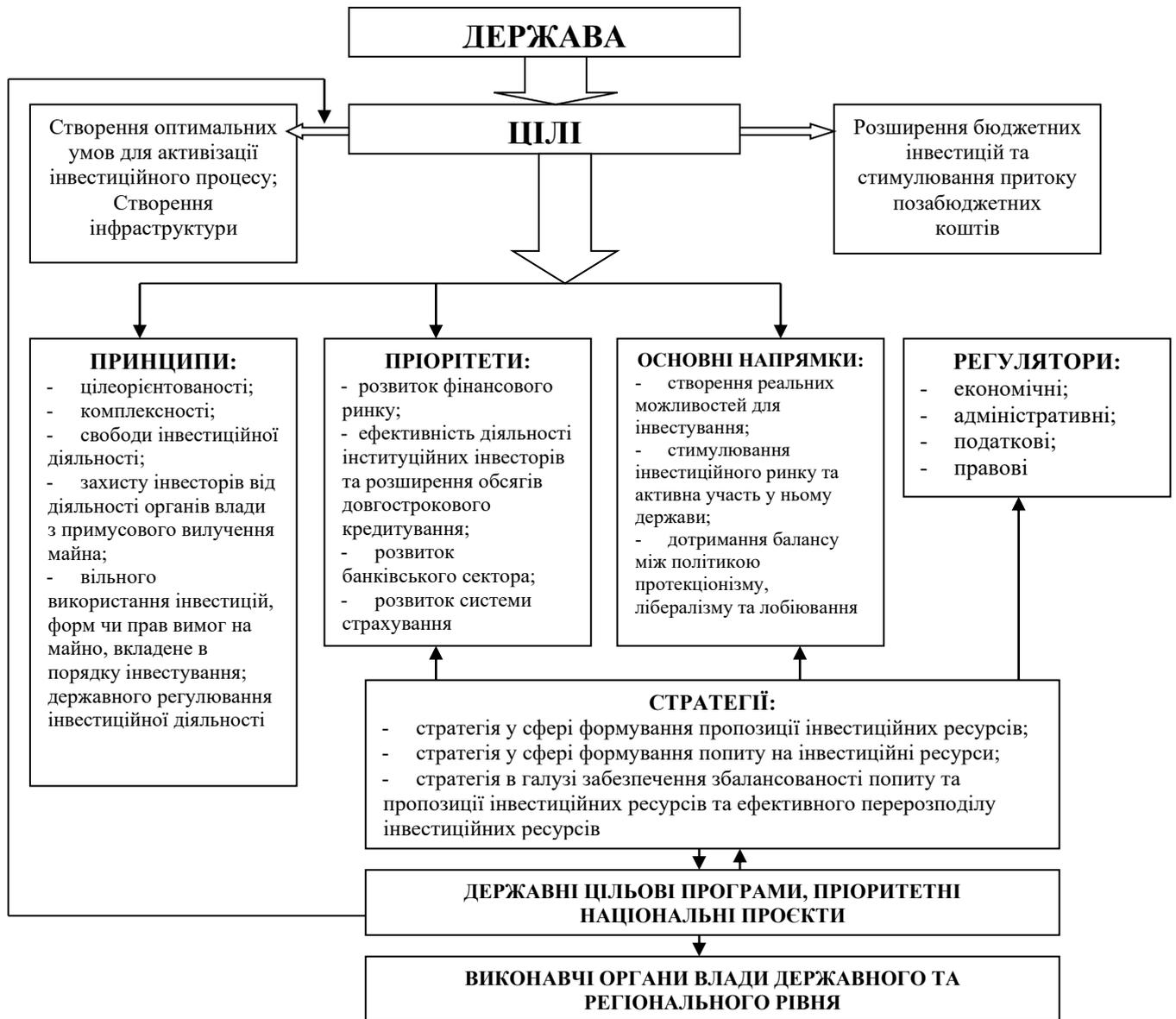

Рис. 1. Основні інструменти державної інвестиційної політики (розроблена автором)

Запропоновано визначити інвестиційну політику держави як концепцію ефективного управління інвестиційною діяльністю, змістом якої є стратегічна ідея організації інвестиційної діяльності та комплекс цілеспрямованих заходів щодо регулювання економічних відносин в інвестиційних процесах усіх рівнів, а метою – забезпечення стабільного та ефективного функціонування системи суспільного відтворення у конкретних економічних умовах.

У другому розділі – *«Особливості формування та розвитку державної інвестиційної політики України»* – запропоновано інституційний підхід до моніторингу результатів державної інвестиційної політики; розвинуто системний підхід до ефективного управління державними витратами та публічними інвестиціями; визначено методичний підхід до побудови ефективної державної інвестиційної політики.

У цих умовах важливого значення набуває створення та розвиток спеціальних державних та змішаних інвестиційних інститутів, які мають стимулювати інвестиційну активність, будучи провідником тих коштів, що виділяються державою, активно займаючись проектним фінансуванням на основі комерційних принципів, підтримуючи приватне підприємництво, приватні інвестиції.

Держава є найважливішим соціальним інститутом сучасного суспільства, ефективність політики якого багато в чому визначає не лише обсяг та структуру інвестицій, а й їх вплив на економічне зростання. Державна інвестиційна політика має інституційний характер. Це означає, що вона спрямована не лише на підтримку кількісних пропорцій між сукупним попитом та пропозицією, як це стверджувалося неокласичною теорією, але, насамперед, на зміну галузевої та секторальної структури економіки, реформу ринкових інститутів. Державна інвестиційна політика як основний елемент державного підприємництва постає як інструмент регулювання економіки, вбудований стабілізатор ринку, засіб для подолання наслідків галузевих, структурних та циклічних криз, зняття досягнення загальнонаціональних цілей.

Держава має зіграти дуже серйозну роль у підвищенні інвестиційної привабливості України. Доки держава законодавчо не надасть гарантії від націоналізації, гарантії приватної власності, остаточно не змінить практику податкового адміністрування, говорити про якісь серйозні інвестиції не доводиться, які б не створювалися сприятливі податкові та інші умови. Поки не вирішено проблем купівлі-продажу землі, проблем власності на землю, великих інвестицій – іноземних і внутрішніх – не буде, капітал, який приходить як іноземні інвестиції, в тому числі наш власний капітал, який раніше втік із країни, вкладатиметься лише в короткострокові, спекулятивні операції, а не в промисловість, у виробництво.

Головною метою державної інвестиційної політики є підвищення ефективності використання національних інтелектуальних, природних та виробничих ресурсів, їх глобальна реаллокація, структурний маневр, що враховує модель і систему цінностей національної економіки та забезпечує її конкурентоспроможність та стійке економічне зростання.

Державна інвестиційна політика у широкому плані включає бюджетну (інвестиції у виробництво суспільних благ, матеріальні та нематеріальні активи), податкову, грошово-кредитну, включаючи управління державним боргом, амортизаційну, валютну політику, регулювання фінансового та фондового ринку.

У третьому розділі – *«Напрями формування державної інвестиційної політики в Україні»* – сформовано концептуальні напрями державної

інвестиційної політики; розроблено парадигму державної інвестиційної політики; обґрунтовано економічно-управлінський механізм державної інвестиційної політики.

Запропоновано розглядати державне стратегічне управління інвестиційною діяльністю, як процес прийняття та здійснення стратегічних рішень в інвестиційній сфері, центральною ланкою якого є стратегічний вибір способу реалізації інвестиційної місії держави та досягнення її інвестиційних цілей, можна подати у вигляді наступної схеми (рис. 2).

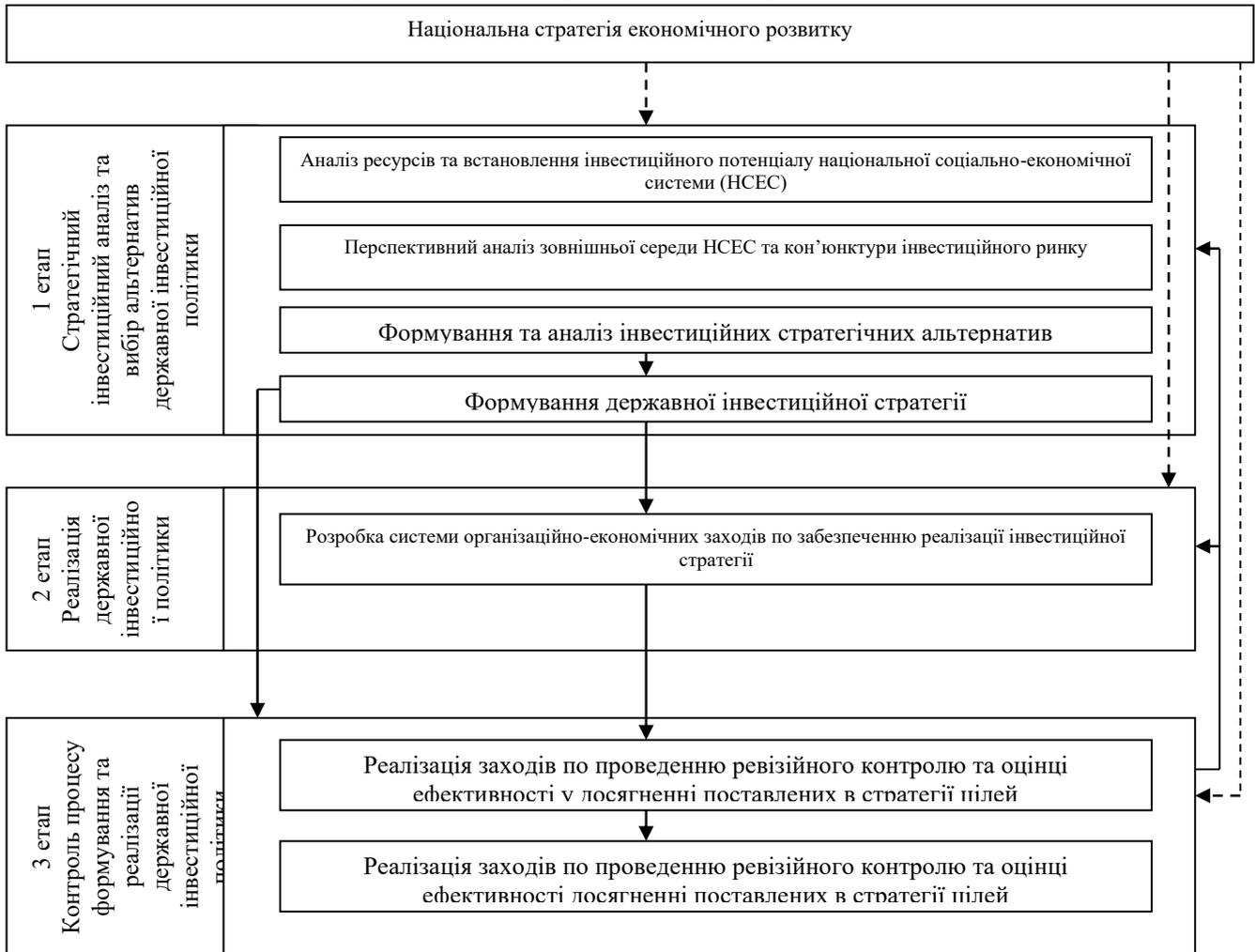

Рис. 2. Процес державного управління інвестиційною діяльністю (розроблено автором)

Запропонована концепція вдосконалення інституційних аспектів політики сприяння інвестиціям в українській моделі державної інвестиційної політики має бути спрямована на приведення їх у відповідність до міжнародних норм. У відповідності до системи кодифікованого права України, аналогічної правовим системам, які існують у Німеччині та Японії, еталоном перетворень тут мають виступати відповідні системи цих країн.

На сьогоднішній день інвестиційна політика України є переліком несистематизованих забезпечувальних заходів промислової, соціальної, зовнішньої, бюджетної та інших політик, що робить її нездатною, за умов глибокої трансформації системи виробничих та соціальних відносин, забезпечити ефективну алокацію інвестиційних ресурсів.

ВИСНОВКИ

В результаті проведеного дослідження вирішено важливе наукове завдання розвитку теоретико-методологічних засад інвестування та розробки методичних рекомендацій щодо формування державної інвестиційної політики.

На основі дослідження теоретичних основ інвестування зроблено висновок, що соціальні інвестиції відрізняються від інших форм і видів інвестицій своєю головною метою розв'язання соціальних проблем та поліпшенням якості життя суспільства, що робить їх унікальним інструментом для позитивного розвитку України.

В результаті розробки етимології категорійного апарату «державної інвестиційної політики» зроблено висновок, що кожне формулювання сутності інвестицій становить певний науковий інтерес, оскільки дає можливість виявити погляди автора, доповнює визначення додатковими ознаками, а саме: відновлення та розвитку інфраструктури; інвестиційна оцінка вартості; інституційно-організована взаємодія соціально-економічних відносин, які виникають між суб'єктами, з метою створення оптимального інвестиційного клімату, що забезпечить нарощення соціальної підтримки та соціального благополуччя, що забезпечить реалізацію повоєнної модернізації національної економіки з дотриманням балансу між інтересами держави та населення.

Проведено теоретичний аналіз класифікаційних елементів формування державної інвестиційної політики. Розглянуто вектори державного регулювання інвестиційної сфери, а саме: організаційно-правовий; функціонально-стабілізуючий; бюджетно-фінансовий; алокація активів; податкове стимулювання; моніторинг стану розроблення та реалізації інвестиційних проектів або програм, що забезпечить розвиток економіки України та забезпечити її економічну безпеку. Для сприяння залученню інвестицій, особливо в умовах децентралізації та для збільшення ефективності державного регулювання, запропоновано: залучення місцевих органів влади, підвищення фінансової грамотності, розвиток партнерських відносин.

Досліджено роль методичних підходів до оцінки ефективності реалізації державної інвестиційної політики в Україні. Удосконалено методичні підходи до оцінки ефективності реалізації соціально орієнтованої державної інвестиційної політики в умовах децентралізації на підставі функціонально-стабілізуючого підходу, за рахунок забезпечення поточних інвестиційних потреб на стабілізацію соціальних процесів, що забезпечує розвиток людських ресурсів через механізми інвестування, що забезпечить створення сприятливих умов для залучення в Україну значних інвестицій, створення нових робочих місць, стимулювання економічного розвитку регіонів та зростання конкурентоспроможності економіки України.

Проведено аналіз нормативно-правового забезпечення інвестиційної діяльності в Україні. Сформовано загальний огляд інституційного підходу до моніторингу результатів державної інвестиційної політики в Україні. Наведено головні фактори, які негативно впливають на процес здійснення інвестування в

Україні. Як висновок запропоновано, що в сучасних умовах розвитку вітчизняної економіки варто реалізувати чималу кількість заходів, пов'язаних із удосконаленням і покращенням інституційного підходу до моніторингу результатів державної інвестиційної політики за напрямками: ринково-інституціональний; дирижистський; ліберальний інтергувернементалізм; функціональної альтернативи; бюджетно-податковий; кредитно-грошовий; державні трансферти, що забезпечує конкурентоспроможність та інвестиційну привабливість національної економіки.

На основі проведеної компетентної оцінки сучасного стану інвестиційного розвитку в Україні визначено коло проблем, на вирішення яких має бути спрямована державна політика. Визначено, що Україна має достатньо потужний потенціал для залучення значних обсягів іноземних інвестицій. Розроблено та описано системний підхід до ефективного управління державними витратами та публічними інвестиціями, який, на відміну від існуючого, базується на чотирисекторній моделі економіки, де за рахунок концептуально сконструйованої ефективної взаємодії фінансових та промислових інвестицій формуються всі види взаємозв'язків та взаємозалежностей в економіці, що забезпечить розвиток моделі відкритої економіки.

В дослідженні проведено аналіз світового досвіду інвестування та можливостей його адаптації у контексті України. Здійснено огляд існуючих підходів інвестування в різних країнах світу. Проаналізовано ключові аспекти. Виокремлено переваги та недоліки. На основі аналізу світового досвіду запропоновано рекомендації щодо можливостей розвитку методичного підходу до побудови ефективної державної інвестиційної політики, який синтезує експансивну кейнсіанську фіскальну політику та неокласичну соціальну доктрину, шляхом поєднання інституційного та синергетичного підходів до державного регулювання, враховуючи системні властивості для екологізації інвестиційної діяльності, застосування якого забезпечує стабілізацію та прискорення розвитку ініціативного та самостійного регулювання фінансових ринків та відновлення навколишнього середовища.

Інвестиції відіграють значну роль у соціальному та економічному розвитку країни. Негативні чинники, такі як політична та економічна нестабільність, ускладнюють інвестиційний клімат в Україні, що призводить до обережної політики іноземних інвесторів. З метою покращення ситуації необхідно вжити додаткові заходи, такі як сформувані концептуальні напрями державної інвестиційної політики, які містять синтез принципів: прав власності; соціально-економічних, які передбачають системне використання властивостей ресурсів: комплексність, взаємозамінність, взаємодоповнюваність, що дозволить створення ефективної моделі регулювання розвитку ресурсного потенціалу та сприятливого інвестиційного клімату в країні.

Досліджено роль держави як регулятора та каталізатора процесу інвестування та рекомендовано конкретні заходи для підвищення ефективності державної політики в цій галузі. Розроблено парадигму державної інвестиційної політики, як власної активної стратегії розвитку України, яка базується на

політичному механізмі та механізмах управління та захисту інтересів суб'єктів, здатна до самоорганізації, самовдосконалення та інтеграції, що забезпечує системний підхід концепції єдиного цілого для досягнення оптимального балансу між трьома складовими розвитку України – економічною, соціальною та екологічною.

Рекомендовано запровадити організаційно-економічно-управлінський механізм державної інвестиційної політики, який, на відміну від раніше існуючих, базується на принципах: участі громадськості; залученості представників бізнесу та соціальних партнерів; інтеграції політики та управління; економічних інструментів, програмно-цільової орієнтації, що забезпечить інтеграцію України до сучасної глобальної світової економічної системи як технологічно розвинутої держави з відповідним рівнем розвитку інноваційної політики та чітко сформованими стратегічними цілями. Підкреслено, що впровадження викладених методичних рекомендацій зможе узгодити та скоординувати дії місцевих органів влади у сфері інвестування, залучити нові ресурси для реалізації державних проєктів, що, в свою чергу, сприятиме забезпеченню гідного рівня якості життя населення в Україні.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Статті в наукових фахових виданнях України

1. Дідик А. М. Формування ефективного механізму державного планування інвестиційної діяльності. *Наукові перспективи: журнал (Серія: «Державне управління»)*. 2025. № 4(58). 160-167. [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-4\(58\)-161-16](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-4(58)-161-16).
2. Дідик А. М. Державне регулювання інвестиційної політики в межах сучасних кейнсіанської та неокласичної соціальної доктрини. *«Державне управління: удосконалення та розвиток»*. 2025. № 6. . <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2025.6.12>.
3. Дідик А. М. Інформаційний підхід формування державної інвестиційної політики. *«Актуальні питання у сучасній науці (Серія «Державне управління»)*. – 2025. № 5(35). С. 339-346. [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-5\(35\)-339-345](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-5(35)-339-345).
4. Дідик А. М. Фактори впливу на ефективність державного управління інвестиційним процесом. *Інвестиції: практика та досвід*. № 11. 2025. 270-273. <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2025.11.270>.

Статті у наукових виданнях інших держав

5. Didyk A. M. The impact of state regulation on the formation of the state's investment policy. "The scientific heritage. 167(167) 2025. 13–15. <https://www.scientific-heritage.com/archive/>

Публікації, що додатково відображають наукові результати дисертації та засвідчують обов'язкову апробацію матеріалів дисертації

Матеріали конференцій

6. Дідик А. М. Складові елементи ефективності інвестиційного процесу. *Інновації та науковий потенціал світу: збірник наукових праць з матеріалами VI Міжнародної наукової конференції*, м. Рівне, 18 квітня, 2025 р. / Міжнародний центр наукових досліджень. Вінниця: ТОВ «УКРЛОГОС Груп, 2025. С. 55-57.

7. Дідик А. М. Складові елементи державного регулювання інвестиційною політикою. *Education and science of today: intersectoral issues and development of sciences: Collection of scientific papers «ΛΟΓΟΣ» with Proceedings of the VIII International Scientific and Practical Conference*, Cambridge, May 9, 2025. Cambridge-Vinnitsia: P.C. Publishing House & UKRLOGOS Group LLC, 2025. 125–127. <https://doi.org/10.36074/logos-09.05.2025.023>.

8. Дідик А. М. Роль державного регулювання ринку інвестицій. *Сучасні аспекти модернізації науки: стан, проблеми, тенденції розвитку: матеріали LVI Міжнародної науково-практичної конференції* / за ред. І. В. Жукової, Є. О. Романенка. м. Афіни (Греція): ВАДНД, 07 травня 2025. р. 13–17.

9. Дідик А. М. Особливості організації інвестиційного процесу. *VI Міжнародна науково-практична конференція «СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА ТА ТОРГІВЛІ»*. Національний університет «Запорізька політехніка». 15-16 травня 2025 року в м. Запоріжжя, Україна. 65–67.

АНОТАЦІЯ

Дідик А. М. Формування державної інвестиційної політики України.

– Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління. – Класичний приватний університет, Запоріжжя, 2026.

Дисертація присвячена обґрунтуванню теоретичних і методологічних засад, розробці науково-практичних рекомендацій формування державної інвестиційної політики.

У роботі доповнено та уточнено зміст понять, а саме: поняття державної інвестиційної політики як єдності підходів, а саме: відновлення та розвитку інфраструктури (відновлення зруйнованих / пошкоджених об'єктів критичної інфраструктури за рахунок системної фінансової підтримки з боку міжнародних партнерів); інвестиційної оцінки вартості (фінансова стійкість та платоспроможність підприємств у процесі здійснення інвестиційної діяльності, формування на основі довготермінових перспектив оптимальної ліквідності інвестицій та можливості швидкого реінвестування капіталу); інституційно-організованої взаємодії соціально-економічних відносин (залучення інститутів громадянського суспільства до розробки та формування нормативно-правових актів органами державної влади), які виникають між суб'єктами (державою та суспільством), з метою створення оптимального інвестиційного клімату, що забезпечить нарощення соціальної підтримки (перерозподіл національного доходу з метою реалізації інвестиційного договору) та соціального благополуччя (створення сприятливого інвестиційного клімату для платіжного балансу), що забезпечить реалізацію повоєнної модернізації національної економіки з дотриманням балансу між інтересами держави та населення .

Розроблено класифікацію елементів формування державної інвестиційної політики, що передбачають наступні вектори державного регулювання інвестиційної сфери, а саме: організаційно-правовий (фіскальне регулювання –

нарощування маси податкових зобов'язань податкового тягаря); функціонально-стабілізуєчий (орієнтація забезпечення поточних бюджетних потреб і стабілізація соціальних процесів); бюджетно-фінансовий (залучення державного та приватного капіталів); алокація активів (розміщення фінансових ресурсів у межах визначеної сукупності інвестиційних інструментів); податкове стимулювання (спеціальні економічні зони, зниження ставки податку, інвестиційні надбавки); моніторинг стану розроблення та реалізації інвестиційних проєктів або програм (розгляд поданих суб'єктами інвестиційної діяльності звітів, складання рекомендованих висновків), що забезпечить розвиток економіки України та забезпечити її економічну безпеку.

Удосконалено методичні підходи до оцінки ефективності реалізації соціально орієнтованої державної інвестиційної політики в умовах децентралізації на підставі функціонально-стабілізуєчого підходу, за рахунок забезпечення поточних інвестиційних потреб на стабілізацію соціальних процесів, що забезпечує розвиток людських ресурсів через механізми інвестування (забезпечення координації дій органів виконавчої влади, схвалення середньострокового плану пріоритетних публічних інвестицій, формування пропозицій щодо стратегічних пріоритетів здійснення публічних інвестицій, оцінювання галузевих (секторальних) стратегій щодо пріоритетів здійснення публічних інвестицій), що забезпечить створення сприятливих умов для залучення в Україну значних інвестицій (внутрішніх і зовнішніх), створення нових робочих місць, стимулювання економічного розвитку регіонів та зростання конкурентоспроможності економіки України.

Запропоновано інституційний підхід до моніторингу результатів державної інвестиційної політики за напрямками: ринково-інституціональний (компромiс між ринковими та державними регулятивними механiзмами мiжнародної економічної iнтеграції); дирижистський (iндикативне державне планування, принцип вибіркової державної економічної політики, підтримки привілейованих галузей); ліберальний iнтергувернементалiзм (формування загальних iнтересiв держави); функціональної альтернативи (перерозподіл владних повноважень, їх делегування наддержавним структурам (головна увага приділяється функціям, які виконує мiжнародна спільнота); бюджетно-податковий (забезпечення відповідними фінансовими ресурсами наявної державної програми соціально-економічного розвитку); кредитно-грошовий (зміна грошової маси, процентних ставок, бюджетне стимулювання); державні трансферти (додаткова дотація на вирiвнювання фінансової забезпеченості місцевих бюджетів; субвенції на здійснення державних програм соціального захисту; додаткова дотація на компенсацію втрат доходів місцевих бюджетів; субвенція на будівництво, реконструкцію, ремонт), що забезпечує конкурентоспроможність та інвестиційну привабливість національної економіки.

Розвинуто системний підхід до ефективного управління державними витратами та публічними інвестиціями, який, на відміну від існуючого, базується на чотирисекторній моделі економіки (аграрна, виробнича, сервісна, інформаційна), де за рахунок концептуально конструйованої ефективної

взаємодії фінансових та промислових інвестицій формуються всі види взаємозв'язків та взаємозалежностей в економіці, що забезпечить розвиток моделі відкритої економіки.

Удосконалено методичний підхід до побудови ефективної державної інвестиційної політики, який синтезує експансивну кейнсіанську фіскальну політику (зменшення податків, трансфертні платежі у сукупності із збільшенням державних витрат на поліпшення інфраструктури) та неокласичні соціальні доктрини (економічна рівновага та прогрес суспільного виробництва залежать від ефективного використання факторів виробництва та факторіального розподілу доходів, який забезпечує формування раціональної структури виробництва), шляхом поєднання інституційного та синергетичного підходів до державного регулювання, враховуючи системні властивості для екологізації інвестиційної діяльності, застосування якого забезпечує стабілізацію та прискорення розвитку ініціативного та самостійного регулювання фінансових ринків та відновлення навколишнього середовища.

Сформовано концептуальні напрями державної інвестиційної політики, які містять синтез принципів: прав власності (інтегрування управління речовими правами та їх обліку; децентралізація дозвільних процедур та встановлення практики зовнішнього оцінювання діяльності органів влади; запобігання концентрації та нераціональному використанню об'єктів речових прав власності; запровадження практики спільного володіння суспільними об'єктами права власності; встановлення захисту корпоративних прав та інвестицій, що реалізуються без участі у капіталі національних підприємств); соціально-економічних (відновлення та розвиток економіки, впровадження нових технологій, оновлення зношених основних виробничих фондів, створення нових робочих місць), які передбачають системне використання властивостей ресурсів: комплексність (багатоцільову переробку ресурсів з метою забезпечення максимального використання їх споживчих властивостей), взаємозамінність (ресурс може бути використаний для задоволення різних функціональних потреб, і кожна потреба може бути задоволена різними наборами ресурсів), взаємодоповнюваність (не може функціонувати без дотримання певних об'ємних пропорцій інших видів ресурсів), що дозволить створення ефективної моделі регулювання розвитку ресурсного потенціалу та сприятливого інвестиційного клімату в країні.

Розроблено парадигму державної інвестиційної політики, як власної активної стратегії розвитку України, яка базується на політичному механізмі та механізмах управління та захисту інтересів суб'єктів (інвестори, підприємства галузі, держава, місцеве самоврядування, наукове середовище, обслуговуючі підприємства), здатна до самоорганізації (взаємодії і зв'язку), самовдосконалення (поліпшення внутрішніх показників економічної ефективності) та інтеграцію (організаційна форма розвинутої співпраці підприємств і організацій з неформальною функціональною та управлінською структурою), що забезпечує системний підхід концепції єдиного цілого для досягнення оптимального балансу між трьома складовими розвитку України – економічною, соціальною та екологічною.

Обґрунтовано організаційно-економічно-управлінський механізм державної інвестиційної політики, який, на відміну від раніше існуючих, базується на принципах: участі громадськості (інформування, консультації та участь всіх зацікавлених сторін та інституцій громадянського суспільства); залученість представників бізнесу та соціальних партнерів (формування соціального діалогу, запровадження корпоративної соціальної відповідальності й державно-приватного партнерства); інтеграція політики та управління (сприяння інтеграції економічної, соціальної та екологічної політик, узгодження галузевих і регіональних політик на всіх рівнях управління); економічних інструментів (залучення міжнародної фінансової допомоги для вирішення системних питань відновлення та розвитку), програмно-цільової орієнтації (стратегічна взаємодія наукового і промислового секторів), що забезпечить інтеграцію України до сучасної глобальної світової економічної системи як технологічно розвинутої держави з відповідним рівнем розвитку інноваційної політики та чітко сформованими стратегічними цілями.

Ключові слова: державне регулювання, розвиток інфраструктури, інвестиційна оцінка вартості, інститути громадянського суспільства, органи державної влади, інвестиційний клімат, соціальна підтримка, децентралізація, публічні інвестиції, інвестиційна привабливість національної економіки.

ANNOTATION

Didyk A. I. Formation of the state investment policy of Ukraine. – Qualification scientific work in the form of a manuscript.

Dissertation for the degree of Candidate of Sciences in Public Administration in the specialty 25.00.02 – mechanisms of public administration. – Classical Private University, Zaporizhia, 2026.

The dissertation is devoted to the substantiation of theoretical and methodological principles, the development of scientific and practical recommendations for the formation of state investment policy.

The work supplemented and clarified the content of the concepts, namely: the concept of state investment policy as a unity of approaches, namely: restoration and development of infrastructure (restoration of destroyed / damaged critical infrastructure facilities at the expense of systemic financial support from international partners); investment valuation (financial stability and solvency of enterprises in the process of investment activities, the formation of optimal investment liquidity and the possibility of rapid reinvestment of capital based on long-term prospects); institutional-organized interaction of socio-economic relations (involvement of civil society institutions in the development and formation of regulatory legal acts by state authorities), which arise between subjects (state and society), in order to create an optimal investment climate that will ensure the increase in social support (redistribution of national income for the purpose of implementing the investment agreement) and social well-being (creation of a favorable investment climate for the balance of payments), which will ensure the implementation of the post-war

modernization of the national economy while maintaining a balance between the interests of the state and the population.

A classification of elements of the formation of state investment policy has been developed, which provide for the following vectors of state regulation of the investment sphere, namely: organizational and legal (fiscal regulation – increasing the mass of tax obligations of the tax burden); functional-stabilizing (orientation to meet current budget needs and stabilize social processes); budgetary and financial (attraction of state and private capital); asset allocation (placement of financial resources within a certain set of investment instruments); tax incentives (special economic zones, tax rate reduction, investment allowances); monitoring the status of development and implementation of investment projects or programs (review of reports submitted by investment entities, preparation of recommended conclusions), which will ensure the development of the Ukrainian economy and ensure its economic security.

Methodological approaches to assessing the effectiveness of the implementation of a socially oriented state investment policy in the context of decentralization based on a functional-stabilizing approach have been improved, by ensuring current investment needs for the stabilization of social processes, which ensures the development of human resources through investment mechanisms (ensuring coordination of actions of executive bodies, approval of a medium-term plan of priority public investments, formation of proposals for strategic priorities for public investments, evaluation of industry (sectoral) strategies for priorities for public investments), which will ensure the creation of favorable conditions for attracting significant investments to Ukraine (domestic and foreign), creating new jobs, stimulating the economic development of regions and increasing the competitiveness of the Ukrainian economy. An institutional approach to monitoring the results of state investment policy in the following areas has been proposed: market-institutional (compromise between market and state regulatory mechanisms of international economic integration); dirigiste (indicative state planning, the principle of selective state economic policy, support for privileged industries); liberal intergovernmentalism (formation of the general interests of the state); functional alternative (redistribution of power, their delegation to supranational structures (main attention is paid to the functions performed by the international community); budgetary and tax (providing the existing state program of socio-economic development with appropriate financial resources); credit and monetary (change in the money supply, interest rates, budget stimulation); state transfers (additional subsidy to equalize the financial security of local budgets; subventions for the implementation of state social protection programs; additional subsidy to compensate for losses of local budget revenues; subvention for construction, reconstruction, repair), which ensures the competitiveness and investment attractiveness of the national economy.

A systematic approach to effective management of public spending and public investments has been developed, which, unlike the existing one, is based on a four-sector model of the economy (agricultural, manufacturing, service, information), where, due to the conceptually constructed effective interaction of financial and

industrial investments, all types of relationships and interdependencies in the economy are formed, which will ensure the development of an open economy model.

The methodological approach to building an effective state investment policy has been improved, which synthesizes the expansionary Keynesian fiscal policy (tax reduction, transfer payments in conjunction with an increase in state spending on infrastructure improvements) and neoclassical social doctrines (economic equilibrium and progress of social production depend on the effective use of production factors and factorial distribution of income, which ensures the formation of a rational production structure), by combining institutional and synergistic approaches to state regulation, taking into account the systemic properties of the greening of investment activity, the application of which ensures the stabilization and acceleration of the development of proactive and independent regulation of financial markets and environmental restoration.

Conceptual directions of state investment policy have been formed, which contain a synthesis of the principles of: property rights (integration of property rights management and their accounting; decentralization of permitting procedures and establishment of the practice of external assessment of the activities of government bodies; prevention of concentration and irrational use of property rights objects; introduction of the practice of joint ownership of public property rights objects; establishment of protection of corporate rights and investments implemented without participation in the capital of national enterprises); socio-economic (restoration and development of the economy, introduction of new technologies, renewal of worn-out fixed assets, creation of new jobs), which provide for the systematic use of resource properties: complexity (multi-purpose processing of resources in order to ensure maximum use of their consumer properties), interchangeability (used to meet different functional needs and each need can be satisfied by different sets of resources), complementarity (cannot function without observing certain volumetric proportions of other types of resources), which will allow the creation of an effective model of regulation of the development of resource potential and a favorable investment climate in the country.

A paradigm of state investment policy has been developed as Ukraine's own active development strategy, which is based on a political mechanism and mechanisms for managing and protecting the interests of subjects (investors, industry enterprises, the state, local government, the scientific community, service enterprises), capable of self-organization (interaction and communication), self-improvement (improvement of internal indicators of economic efficiency) and integration (an organizational form of developed cooperation of enterprises and organizations with an informal functional and management structure), which provides a systematic approach to the concept of a single whole to achieve an optimal balance between the three components of Ukraine's development – economic, social and environmental.

The organizational, economic and management mechanism of state investment policy has been substantiated, which, unlike previously existing ones, is based on the principles of: public participation (informing, consulting and participation of all stakeholders and civil society institutions); involvement of business representatives

and social partners (formation of social dialogue, introduction of corporate social responsibility and public-private partnership); integration of policy and management (promotion of integration of economic, social and environmental policies, coordination of sectoral and regional policies at all levels of management); economic instruments (attraction of international financial assistance to address systemic issues of recovery and development), program-target orientation (strategic interaction of scientific and industrial sectors), which will ensure the integration of Ukraine into the modern global world economic system as a technologically developed state with an appropriate level of development of innovation policy and clearly defined strategic goals.

Keywords: government regulation, infrastructure development, investment valuation, civil society institutions, government bodies, investment climate, social support, decentralization, public investments, investment attractiveness of the national economy.

Підписано до друку 09.01.2026 р. Зам. №4.
Формат 60x84 1/16. Папір офсетний. Друк – цифровий.
Наклад 100 прим. Ум. друк. арк. 0,9.
Друк ЦП «КОМПРИНТ». Свідоцтво ДК №4131 від 04.08.2011 р.
м. Київ, вул. Васильківська, 32 067-209-54-30, 097-533-18-07 email: komprint@ukr.net